

Ο Άγιος Γρηγόριος Καλλίδης: ο ποιμένας της θυσιαστικής αγάπης και της ζώσης ελπίδας

/ [Βίοι Αγίων](#)



**25 Ιουλίου - Μνήμη του [Αγίου Γρηγορίου Καλλίδη](#)
, Αρχιεπισκόπου Ηρακλείας και Ραιδεστού**

•

Του αρχιμ. Μακαρίου Τσιμέρη

Η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του Αγίου Γρηγορίου Καλλίδη, ενός από τους φωτεινότερους Ιεράρχες του Οικουμενικού Πατριαρχείου κατά τους νεότερους

χρόνους. Η ζωή του υπήρξε μαρτυρία πίστεως, ταπεινώσεως και θυσιαστικής αγάπης. Ως ποιμένας δεν αναζήτησε την ανθρώπινη δόξα, αλλά αφιερώθηκε ολοκληρωτικά στη διακονία του ποιμνίου του, εφαρμόζοντας στην πράξη τον λόγο του Κυρίου:

«Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων.» (Ιω. 10,11)

Ο Άγιος Γρηγόριος υπήρξε πράγματι «καλός ποιμήν». Η φιλανθρωπία του, η μέριμνα για την παιδεία, η στήριξη των πτωχών, των ορφανών και των προσφύγων, αλλά και η πνευματική καθοδήγηση του λαού της Θράκης και αργότερα της Θεσσαλονίκης, αποτελούν έμπρακτη εφαρμογή της αποστολικής παραγγελίας:

«Προσέχετε... ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.» (Πράξ. 20,28)

Η Εκκλησία πάντοτε αντιλαμβάνεται την αρχιερωσύνη ως διακονία και όχι ως εξουσία. Ο ίδιος ο Χριστός δίδαξε:

«Ὁ δὲ μείζων ἐν ὑμῖν ἔστω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.» (Λουκ. 22,26)

Η ζωή του Αγίου αποτελεί ζωντανή επαλήθευση της πατερικής διδασκαλίας του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, ο οποίος χαρακτηρίζει την ποιμαντική μέριμνα ως το ανώτερο έργο της Εκκλησίας:

«Οὐδὲν ψυχῆς ἐπιμελείας μείζον.»

(PG 62, 523).

Η ποιμαντική του διακονία ήταν καρπός βαθιάς ταπεινώσεως. Η ταπείνωση, κατά τον Άγιο Ισαάκ τον Σύρο, είναι το ένδυμα της θεότητας:

«Ἡ ταπείνωσις ἐστὶ στολὴ τῆς θεότητος.»

(Άσκητικοί Λόγοι, Λόγος ΛΔ΄).

Η αγιότητα του Γρηγορίου Καλλίδη επιβεβαιώθηκε από την ευωδία των ιερών λειψάνων του και από τη ζωντανή εμπειρία της Εκκλησίας, η οποία οδήγησε στην αγιοκατάταξή του από το Οικουμενικό Πατριαρχείο το 2003. Η Εκκλησία δεν «κατασκευάζει» αγίους, αλλά αναγνωρίζει εκείνους στους οποίους ενεργεί η χάρη του Αγίου Πνεύματος.

Ο Απόστολος Παύλος προτρέπει:

«Μιμηταί μου γίνεσθε, καθὼς κάγω Χριστοῦ.» (Α΄ Κορ. 11,1)

Οι Άγιοι δεν αποτελούν απλώς ιστορικά πρόσωπα προς θαυμασμό, αλλά πρότυπα προς μίμηση. Ο Άγιος Γρηγόριος διδάσκει ότι η αγιότητα γεννιέται μέσα στην

καθημερινή αυτοθυσία, στην αδιάλειπτη προσευχή και στην ανιδιοτελή αγάπη προς κάθε άνθρωπο.

Σε μια εποχή όπου η κοινωνία αναζητεί αυθεντικά πρότυπα, η μορφή του Αγίου Γρηγορίου προβάλλει ως υπόμνηση ότι ο Χριστός εξακολουθεί να αναδεικνύει ποιμένες «κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ» (Ιερ. 3,15), οι οποίοι οδηγούν τον λαό Του «ἐν ὁδῷ σωτηρίας».

Ἄγιε Γρηγόριε Καλλίδη, πιστὲ διάκονε τοῦ Χριστοῦ καὶ στοργικὲ πατέρα τῆς Ἐκκλησίας, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παραπομπές

Αγία Γραφή, Ιωάννης 10,11.

Αγία Γραφή, Πράξεις Αποστόλων 20,28.

Αγία Γραφή, Λουκάς 22,26.

Αγία Γραφή, Α΄ Κορινθίους 11,1.

Αγία Γραφή, Ιερεμίας 3,15.

Ιωάννου Χρυσοστόμου, Εἰς τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, PG 62, 523.

Αγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, Ἀσκητικοὶ Λόγοι, Λόγος ΛΔ΄.

Οικουμενικὸ Πατριαρχεῖο, Πράξη Ἀγιοκατατάξεως τοῦ Αγίου Γρηγορίου Καλλίδη (2003).

Βίος τοῦ Αγίου Γρηγορίου Καλλίδη, Ιερός Ναός Αγίου Φωτίου Θεσσαλονίκης.